

prima instanță: S. Arnaut
instanța de recurs: T. Chișca-Doneva, V. Clevadi,
Iu. Oprea, D. Mardari, E. Covalenco

dosarul nr. 3rh-327/15

Î N C H E I E R E

16 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Elena Covalenco
Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de către Întreprinderea Mixtă „Dionysos-Mereni” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Stețco Alexandru reprezentat de Bordeniuc Serghei împotriva Întreprinderii Mixte „Dionysos-Mereni” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Romatim” și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului asupra mărcii, interzicerea utilizării mărcii, încasarea despăgubirii și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015, prin care a fost admis recursul declarat de către Stețco Alexandru, reprezentat de avocatul Bordeniuc Serghei, casată holtărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre cu privire la admiterea acțiunii parțial,

constată:

La 14 iunie 2011, Stețco Alexandru, reprezentat de avocatul Bordeniuc Serghei, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Dionysos-Mereni” SA, intervenient accesoriu SRL „Romatim” cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului asupra mărcii, interzicerea utilizării mărcii, repararea prejudiciului moral și încasarea despăgubirii.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este titularul mărcii „Arta Vinului” pentru clasa 33 – băuturi alcoolice și 35 – publicitate, precum și gestiunea afacerilor comerciale, administrare comercială, lucrări de birou în baza certificatului de înregistrare a mărcii nr. 17957 eliberat de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la 25 ianuarie 2007.

Afirmă însă că pîrîtul ÎM „Dionysos-Mereni” ilegal a folosit marca „Arta Vinului” pentru promovarea produselor vinicole cu marca „Carlevana” în internet, radio, televiziune și pe produsele vinicole din seria „Carlevana” prin intermediul

contraetichetei, care este amplasată pe produsul nominalizat cu textul promoției „Promoție de la Carlevana. Cumpărând orice sticlă de vin, din seria Carlevana, găsești o fișă sub capsulă. Dacă ești câștigător sună la nr. 069033570, spune nr. telefonului de contact și premiul câștigat, iar reprezentantul nostru își va aduce premiul. Păstrează cecul. Succes! Carlevana –Arta Vinului”.

Promoția produselor vinicole cu marca „Carlevana” a durat pe perioada 10 decembrie 2010 – 01 mai 2011, marca „Arta Vinului” fiind utilizată de către pîrît în clasele 33 și 35 – publicitatea și pe ambalajul produselor alcoolice, iar faptul folosirii mărcii „Arta Vinului” de către pîrît pe web-situri a fost confirmată prin încheierea de asigurare a probelor a Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2011.

Mai invocă reclamantul că pîrîtul a utilizat marca fără a se afla în relații contractuale cu reclamantul, iar prin acțiunile sale a încălcat prevederile art. 9 al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, care indică că înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia.

De asemenea susține reclamantul că marca „Arta Vinului” este folosită legal de către SRL „Romatim” al cărei administrator și fondator este dînsul, care se ocupă de vânzarea angro și cu amănuntul a produselor alcoolice. „Arta-Vinului” este denumirea magazinului de pe str. Calea Moșilor 24 și la circa 14 alte magazine a SRL „Romatim” pe teritoriul Republicii Moldova, care se ocupă cu vânzarea angro și amănuntul produselor alcoolice. Magazinul „Arta - Vinului” este și un depozit specializat.

Cu referire la prevederile art. 6 al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845 din 03 ianuarie 1992, care stipulează că întreprinderea are dreptul să atragă de la alte persoane juridice și persoane fizice bunuri și drepturi patrimoniale, susține că în scopul activității de antreprenoriat și fiind fondator și administrator al SRL „Romatim” care este titularul mărcii „Arta-Vinului” a luat decizia de a folosi marca pentru necesitățile întreprinderii, marca fiind folosită și considerată ca o depunere în reputația și dezvoltarea întreprinderii care la rîndul său v-a aduce dividende fondatorilor.

Drept urmare invocînd prevederile art. 1422 alin. (1) Cod civil și art. 148 CPC, solicită reclamantul Stețco Alexandru interzicerea ÎM „Dionysos-Mereni” SA să utilizeze semnul identic cu marca „Arta Vinului” pentru produse și/sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată, să aplice marca „Arta-Vinului” pe produse sau pe ambalaje, precum și utilizarea ei în calitate de ambalaj și contraetichetă, utilizarea mărcii „Arta-Vinului” pe documentele de afaceri și în publicitate, multiplicarea, stocării sau comercializării semnului mărcii „Arta-Vinului”, repararea prejudiciului moral în mărime de 220 000 lei, cît și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 25 septembrie 2012, Stețco Alexandru, reprezentat de avocatul Bordeniuc Serghei, a depus o cerere prin care a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

La 22 octombrie 2012, Stețco Alexandru, reprezentat de Bordeniuc Serghei, a depus o cerere de completare și concretizare a cerințelor în care a invocat că momentul cheie al promoției ÎM „Dionysos-Mereni” este cuvîntul „Carlevana - Arta Vinului” care este identic cu semnul protejat „Arta-Vinului” în virtutea identității fonetice, și semantice, elementul verbal „Arta-Vinului” ocupînd o poziție dominantă în marcă și semn.

Susține că conform art. 16 al Acordului TRIPS în cazul de folosință a unui semn identic pentru produsele sau servicii identice, existența riscului de confuzie va fi prezumată, iar ca urmare în speță s-a creat situația în care realizarea produselor sub o marcă înregistrată duce la obținerea unor avantaje, or utilizare a mărcii „Arta-Vinului” în cadrul realizării, operațiunilor comerciale generează o confuzie a cumpărătorului cu produsul sau vânzătorul titular de drepturi asupra mărcii, ceea ce contravine prevederilor art. 10 bis alin. 3) lit. a) al Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1328 din 11 martie 1993.

Mai afirmă că careva temeiuri juridice pentru folosirea mărcii „Arta Vinului” ÎM „Dionysos-Mereni” SA nu are și între părți nu a fost încheiat un contract de licență pentru dreptul de a folosi maca respectivă, iar introducerea în circuitul comercial a produselor cu încălcarea drepturilor titularului mărcii are consecințe prevăzute de legislația în vigoare.

Consideră reclamantul că rata royalty care ar fi fost stabilită pentru pîrît în cazul în care acesta ar fi solicitat autorizație de a utiliza marca respectivă constituie 150 euro pentru fiecare zi de utilizare. Adică suma totală spre încasarea este 21 150 euro pentru toată promoție (150 euro zi x cu 141 de zile promoționale). În baza acestui calcul a stat aspectele relevante, cum ar fi consecințele economice negative, inclusiv beneficiul ratat și beneficiile realizate pe nedrept ca urmare a utilizării ilicite a semnelui „Arta-Vinului”.

Solicită reclamantul Stețco Alexandru constatarea faptului încălcării dreptului asupra mărcii „Arta Vinului” de către ÎM „Dionysos – Mereni” SA, interziceră utilizării mărcii „Arta Vinului” și încasarea sumei royalty în mărime de 21 150 euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului stabilit de BNM la momentul executării hotărîrii și repararea prejudiciului moral în mărime de 220 000 lei.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2012, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 aprilie 2013, a fost admis recursul declarat de Stețco Alexandru, casată hotărîrea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară a Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013, a fost admis demersul reprezentantului lui Stețco Alexandru – Bordeniuc Serghei și atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 28 august 2014, Stețco Alexandru, reprezentat de avocatul Bordeniuc Serghei, a declara recurs împotriva hotărîrii primei instanțe solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015, a fost admis recursul declarat de Stețco Alexandru, reprezentat de avocatul Bordeniuc Serghei, casată integral hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă parțial și constatat faptul încălcării de către ÎM „Dionysos-Mereni” SA a dreptului asupra mărcii „Arta Vinului”, a cărei titular de drept este Stețco Alexandru,

interzis ÎM „Dionysos-Mereni” SA să utilizeze marca „Arta Vinului” și încasat de la ÎM „Dionysos-Mereni” SA în beneficiul lui Stețco Alexandru suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea lui Stețco Alecandru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 25 septembrie 2015, ÎM „Dionysos-Mereni” SA a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea cererii de revizuire casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015, reexaminarea recursului declarat de către Stețco Alexandru, respingerea acestuia și menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014.

În motivarea cererii de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b), considerând că este în drept să depună cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015 pe motiv că i-au devenit cunoscute unele circumstanțe și fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute de anterior pronunțării deciziei.

Consideră că concluzia instanței de recurs cu privire la faptul că Stețco Alexandru nu a obținut vre-o hotărâre judecătorească de încasare a cărorva sume din patrimoniul ÎM „Dionysos-Mereni” SA este eronată și contravine normelor de drept special din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, ca rezultat a format o practică ilegală și viciată pentru aceste categorii de pricini.

Sustine că prin Avizul nr.42 din 18 iunie 2015 a grupului de experți a Uniunii administratorilor autorizați, primită de ÎM „Dionysos-Mereni” SA la data de 29 iunie 2015, după examinarea cauzei în ordine de recurs, în conformitate cu art.10 alin.(2) lit. d.) din Legea nr.161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați, în vigoare din 01 ianuarie 2015, Uniunea administratorilor autorizați, în calitate de organizație profesională necomercială cu dreptul să contribuie la implementarea bunelor practici a comunicat ÎM „Dionysos-Mereni” SA unele circumstanțe, aspecte și fapte esențiale, care au o putere decisivă asupra concluziei instanței de recurs expusă în decizia nr. 2ra-13/15 din 28 ianuarie 2015.

În context invocă că după examinarea cauzei în ordine de recurs, potrivit pct.3.2. lit. f.) din Statutul Uniunii administratorilor autorizați, aprobat la primul Congres al Uniunii Administratorilor Autorizați din Moldova în baza Procesului-verbal nr. 1 din 17 februarie 2015. Uniunea administratorilor autorizați a fost investită cu dreptul de a analiza și generaliza practica aplicării mecanismelor și instrumentelor legale în cadrul procesului de insolvență, de dizolvare (lichidare), precum și practica judiciară în domeniul respectiv.

În consecință, relatează după emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015 și după emiterea Avizul nr.42 din 18 iunie 2015, ÎM „Dionysos-Mereni” SA i-au devenit cunoscute circumstanțe esențiale ale cauzei, și anume, că Uniunea administratorilor autorizați a fost investită din data de 17 februarie 2015 cu dreptul de a generaliza practica aplicării mecanismelor și instrumentelor legale și formarea practicii judiciare în domeniul proceselor de insolvență, care i-a comunicat ÎM „Dionysos-Mereni” SA unele aspecte esențiale la implementarea bunelor practici și anume că:

Acțiunea lui Stețco Alexandru împotriva ÎM „Dionysos-Mereni” SA este un proces cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului asupra mărcii și încasarea mijloacelor bănești din masa debitoare a ÎM „Dionysos-Mereni” SA, care a fost

pendinte la data intentării procedurii de insolabilitate, iar potrivit art. 39 alin.(1) din Legea insolabilității nr. 149/2012, toate bunurile debitorului, inclusiv mijloacele bănești aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolabilitate, potrivit legii, semnifică bunuri din masa debitoare și nu sunt pasibile de executare silită în mod individual pe întreg procesul de insolabilitate, astfel, litigiul intentat de Stețco Alexandru împotriva ÎM „Dionysos-Mereni” SA constituie litigiu al masei debitoare.

Nu a fost temei de reluare a procesului de către Curtea de Apel Chișinău prin încheierea protocolară din 16 mai 2014, deoarece alin.(4) art.79 și alin.(4) art. 144 din Legea insolabilității nr.149/2012 expres prevede cazurile reluării proceselor pendinte - în cazul nevalidării creanței în procesul de insolabilitate și dacă contestația a fost declarată întemeiată prin act judecătoresc irevocabil.

Respectiv dacă Stețco Alexandru nu a depus cerere de admitere a creanțelor pe dosarul de insolabilitate a ÎM „Dionysos-Mereni” SA, pornit în baza încheierii Curții de Apel Bender din 10 iunie 2013, mai mult ca atât, Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 15 noiembrie 2013 a suspendat procesul și a acordat termen lui Stețco Alexandru în temeiul alin.(4) art.79 din Legea insolabilității nr. 149/2012 exclusiv pentru depunerea cererii de înaintare a creanțelor în instanța de insolabilitate, nu au apărut circumstanțele reluării procesului pe procedura contencioasă și nu a fost în drept să pretindă la sume bănești de la debitorul insolabil ÎM „Dionysos-Mereni” SA.

Totodată, administratorul insolabilității nu a avut posibilitatea să supună procedurii de verificare creanța Stețco Alexandru față de ÎM „Dionysos-Mereni” SA în condițiile Legii insolabilității pentru validarea sau nevalidare în procedura de insolabilitate potrivit art. 142 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149/2012.

De asemenea, invocă că Uniunea administratorilor autorizați a remarcat faptul că acțiunea lui Stetco Alexandru împotriva ÎM „Dionysos-Mereni” SA este bazată pe raporturile apărute pînă la momentul intentării procesului de insolabilitate, iar potrivit art. 42 alin.(2) și art.79 alin.(4) din Legea insolabilității nr. 149/2012, Stețco Alexandru a fost în drept să depună cerere de înaintare a creanțelor în instanța de insolabilitate, cu atât mai mult că Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 15 noiembrie 2013 a suspendat procesul și putea fi reluat la cererea creditorului chirografar Stețco Alexandru în cazul nevalidării creanțelor în procedura de insolabilitate.

În același timp, menționează că Uniunea administratorilor autorizați prin Legea nr.161 din 18 iulie 2014, avînd atribuții de implementare a bunelor practici și cu riscul de a fi criticați prin Avizul nr.42 din 18 iunie 2015 a considerat decizia Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015 incorectă, neuniformă și contrară normelor de drept special prevăzute de Legea insolabilității nr. 149/2012, care formează o practică viciată pentru aceste categorii de pricini.

Prin urmare, Uniunea administratorilor autorizați a considerat inacceptabil că instanța de recurs nu a luat în considerație hotărîrea Curții de Apel Bender din 06 mai 2014, care a confirmat Planul procedurii de restructurare și a degrevat debitorul ÎM „Dionysos – Mereni” SA de diferența dintre valoarea obligațiilor deținute înainte de confirmarea planului și cele prevăzute în Planul de restructurare.

Mai invocă că Uniunea administratorilor autorizați a considerat că, creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate urmau să fie modificate conform

Planului procedurii de restructurare, cu toate că prin prisma alin. (3) art. 208 din Legea insolvenței nr. 149/2012, aprobarea Planului procedurii de restructurare constituie hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, inclusiv și pentru Stețco Alexandru.

În aceste circumstanțe, remarcă că Uniunea administratorilor autorizați a ajuns la concluzia că instanța de recurs trebuia să respingă recursul declarat de Stețco Alexandru și să mențină hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, prin care acțiunea lui Stețco Alexandru a fost respinsă.

Insistă că după emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015, ÎM „Dionysos-Mereni” SA i-au devenit cunoscute unele circumstanțe esențiale ale cauzei, care se referă la încălcarea normele de drept special prevăzute de Legea insolvenței nr. 149/2012, întrucât având calitatea de creditor chirografar cu creanța față de ÎM „Dionysos-Mereni” SA născută anterior datei deschiderii procedurii de insolvență, indiferent de tipul ei și chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu, contrar prevederilor art. 140 alin. (1) și alin.(3) din Legea insolvenței nr. 149/2012, Stețco Alexandru nu a înaintat în scris creanța printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului ÎM „Dionysos-Mereni” SA, din care motiv executarea deciziei instanței de recurs lezează direct drepturile creditorilor validați și incluși în Tabelul definitiv consolidat și afectează Programul de stingere a creanțelor conform Planului procedurii de restructurare ÎM „Dionysos-Mereni” SA.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, se constată că revizuentul, cu referire la dispozițiile art. 449 lit. b) CPC, a prezentat în susținerea cererii de revizuire copia Avizului întocmit de grupul de experți a Uniunii Administratorilor Autorizați din Moldova ca rezultat al examinării demersului nr. 39 din 20 mai 2015 parvenit din partea ÎM „Dionysos Mereni” SA cu privire la aplicarea corectă și uniformă a normelor de drept special stabilite de Legea insolvenței nr. 149/2012 la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a prevederilor art. 449 lit. b) este de înțeles că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se cere.

Cu referire la prevederile citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către

revizuent în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, or ultimul invocă circumstanțe noi descoperite după pronunțarea hotărârii, fapt ce se demonstrează prin înscrisurile anexate la cererea de revizuire care sunt datate cu 18 iunie 2015, aspect ce direct indică la netemeinicia cererii de revizuire.

Concomitent se va remarca că în sensul normei enunțate este de înțeles ca faptele invocate trebuie să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată și să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă, pe când cele invocate ca temei de revizuire de către ÎM „Dionysos-Mereni” SA, au fost menționate de ultimul și în cererea cu privire la încetarea procesului, fapt ce în plus indică la netemeinicia cererii de revizuire.

Astfel fiind, nici invocarea revizuentului că după emiterea deciziei Curții Supreme de justiție i-au devenit cunoscute unele circumstanțe esențiale ale cauzei care se referă la încălcarea normelor de drept special prevăzute de Legea insolvenței nr. 149/2012, nu se încadrează în prevederile art. 449 CPC, deoarece dispozițiile procedurale la momentul depunerii cererii de revizuire nu instituie un asemenea temei de revizuire.

De altfel nici alte argumente invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 CPC, pe motiv că se referă la fondul cauzei și la materialul probator apreciat în cadrul judecării prezentului litigiu.

Aici se va remarca că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În acest context, Colegiul remarcă că prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărâri irevocabile, fapt care direct contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale.

Astfel, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghezat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Față de cele ce preced și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Întreprinderea Mixtă „Dionysos-Mereni” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Stețco Alexandru reprezentat de Bordeniuc Serghei împotriva Întreprinderii Mixte „Dionysos-Mereni” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Romatim” și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului asupra mărcii, interzicerea utilizării mărcii, încasarea despăgubirii și repararea prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Elena Covalenco

Tamara Chișca-Doneva